

cind alura aceasta se arată a fi umplută cu paie : îngîmfarea, ignoranța, fascinația blazonului... Jourdain al său nu e prost, e ambițios însă și fanatic în jocul în care s-a prins, nevrînd să vadă decît semnele cresoînde ale „strălucirii de sine“ — și, dintre mai multe exemple posibile, scenele finale ale celor două părți sînt antologice din acest punct de vedere.

Ceilalți interpreți nu-l secondează în întregirea unui portret, ci oferă ei înșiși portrete definite. De la profesori (cel de muzică, Vlad Vasiliu, muralist și afon ; cel de dans, Eduard Marinescu, piruetînd scilicîs ; cel de scrimă, Cornel Răileanu, mușchetar agresiv, dornic să cochetze cu servitoarea ; cel de filozofie, Cornel Popescu, excelent exemplar de ipocrit și escroc intelectual, cu dicție îndulcită și apetit bahic), la aristocrați și la membrii familiei, Conte Dorante — Aurel Ștefănescu, e o țichea perfidă care joacă nonșalant eleganța și finețea, marchiza Dorimène — Cristina Pardanschi, o cochetă cu aere lascive. Femeile casei sînt realiste și joacă bine măsura : cu indignările de rigoare, Smara Marcu (Doamna Jourdain) ; cu spontaneitatea gălăgioasă sau supusă, potrivit împrejurărilor, Marinela Popescu (Lucile) ; amu-

zindu-se ea însăși firesc și clocotitor, Monica Ristea (Nicole). În această familie de personaje cu bun-simț îi situăm și pe Cléonte, tînărul îndrăgostit de Lucile — Ion Rîțiu și pe Covielle, valetul său — Dan Glasu. Ion Rîțiu are furia îndrăgostiților geloși, la început ridicol, cum tună și fulgeră pentru un fleac, apoi jucînd cu efect farsa fiului de sultan, pusă la cale de valet. Dan Glasu e inteligent și sprinten la vorbă în ipostaza de valet, trece apoi într-o compoziție cu haz autentic, în ipostaza lui bătrîn prieten al tatălui lui Jourdain. Traian Costea (meșterul croitor) întregește cu o siluetă notabilă grupul acestor personaje care rid, profită și trăiesc din împănarea oarbă a burghezului care se vrea gentilom.

Am avut o oarecare senzație de stagnare în timpul spectacolului ; odată însă cu apariția lui Cléonte, mi-am zis : „de-aici începe piesa“. Da, așa e — după cum diagnostică exact Léon Thorens, nu intriga contează, ci drumul personajului principal către infumurarc, drum ridicol și absurd, care merită să fie satirizat cu tot ceea ce reprezintă el. Și asta se în-tîmplă, cu o fonță comică demnă de admirat.

C. PARASCHIVESCU

Cronica discului

Au apărut în vremea din urmă mai multe înregistrări de teatru pe disc, titluri semnificative din literatura dramatică românească și universală, în interpretări demne de a fi reținute pe această atît de necesară „memorie“ sonoră. În măsura — și mai ales pe măsura — în care vom intra în posesia lor (pentru că, din motive greu de înțeles, drumul dintre „Electrecord“ și magazinele de specialitate pare nesfîrșit), ne propunem să consemnăm în paginile revistei aceste apariții.

BOLNAVUL ÎNCHIPUIT

de Molière

Versiunea **Bolnavului închipuit** oferită de „Electrecord“ este ceea ce am putea numi un spectacol „de Național“. Și nu ne referim, desigur, la faptul că aproape toți interpreții au jucat sau joacă pe prima scenă a țării, ci la stilul montării : rigoare în lectura textului, simț al echilibrului, elegantă a rostirii, știință a

dozării efectelor, un umor de bună calitate și... bună-cuviință. Spectacol clasic, tradițional în sensul cel mai bun al cuvîntului, o creație ce nu-și propune o recitare, o reinterpretare a operei moliériste, ci tocmai o citire fidelă, o interpretare expresivă, nuanțată. Ascultînd discul, trăiești bucuria „lucrului bine făcut“, cu artă, cu evidentă plăcere, dar și cu știință. Personajele au individualitate, un contur propriu, dar răspund, toate, unor riguroase legi ale armoniei, ale unității de construcție. Burghezul Argan se exprimă altfel decît slujnica Toinette, tiranicul medic Purgon are reacții diferite de ale ingenuiei Angélique sau ale cochetei Béline, candoarea fetiței Louison nu are nimic comun cu seninătatea tîmpă a tînărului Diafoirus, dar toate aceste personaje alcătuiesc împreună o lume — lumea lui Molière, Lume vicleană și naivă, timidă și cutezătoare, frivolă și onestă, sceptică și optimistă, pentru a cărei „conformitate cu originalul“ semnează adaptarea — Mihai Zirra, regia — Paul Stratilat, distribuția — Ion Finteșteanu, Cella Dima, Valeria Gagialov, Ioana Georgescu, Marcel Enescu, Nicolae Gărdescu, Mihai Fotino, Mircea Balaban, Monica Constantinescu, Carmen Stănescu, Ion Henter.

C. D.